

Výzvou je doba sama

Úspěšná trebičská společnost Altreva má od července 2020 novou jednatelku, do jejího čela se opět postavila žena. I když je Viktória Jochmanová s firmou spjata mnoha lety spolupráce, byl to impulz k rozhovoru o změnách a směřování podniku, který je evropským lídrem mezi výrobci ochranných a pracovních oděvů.

Mění pandemie pohled firem na pracovní a ochranné oděvy?

Nezaznamenali jsme žádnou významnější změnu v požadavcích firem na pracovní oděvy. Faktem ale je, že objednávky poklesly v minulém roce asi o 20 %, významný podíl na tom měl pokles zakázek v sektoru HoReCa. Co vnímáme, je opatrnější přístup při objednávání, což zcela jistě souvisí se snahou firem šetřit. Delší je i čas, který firmy potřebují na vyhodnocení nabídek, což patrně souvisí s tím, že se v mnoha firmách mění pracovní modely, řada lidí pracuje z domova. Jednak tak klesají požadavky na pracovní oděvy, jednak konferenční hovory zatím nedokážou plnohodnotně nahradit osobní jednání, ještě jsme si přece jen úplně nezvykli.

Je ve standardu rozdíl mezi slovenskými a českými podniky, pokud jde o nároky na pracovní a ochranné oděvy?

Osobně nevnímám žádný rozdíl, obě země a jejich národy jsou natolik propojené, že je ani jako dvě země nevnímám. Konečně, vyrostla jsem ve společném státě. A i dnes jsou návyky podobné, jak lidské, tak firemní. Podniky se snaží o získání co nejlepších oděvů za co nejrozumnější ceny. Chovají se prostě tržně. Podobná je situace i legislativa. V obou zemích proto vidím podobné tendence, zvyšující se poptávku po ochranných pracovních oděvech s certifikací, což vnímám jako určitý znak vyspělosti trhu, jako posilování péče o zaměstnance.

Vidíte nějaké nové trendy či tendence?

V posledních letech je to určitě vpád nápadů, designu, prvků a materiálů z běžného volnočasového a sportovního či funkčního odívání do oblečení pracovního. Elastické materiály, prodyšnost a funkčnost se stávají normou. Každý se prostě rád cítí v oblečení pohodlně a stylově, i když jde o oblečení pracovní. Firmy zase mnohem častěji než dříve kladou důraz na identitu a kultura firemního oblečení je jejím zřejmým odrazem.

Přichází s vámi do Altrevy nějaká výrazná změna?

Na pozici jednatele společnosti Altreva došlo k přirozené generační obměně, která shodou okolností kopíruje obdobnou změnu v Alsico. V rámci skupiny pracuji už více než sedmáct let, jsem tedy již poměrně dlouho součástí vývoje i směřování firmy, jsem ztotožněná s její filozofií a budu se sna-

VIKTÓRIA JOCHMANOVÁ

Od 1. července 2020 jednatelka společnosti Altreva. Pro Alsico pracuje od března 2004, kdy byla ředitelkou a jednatelkou společnosti Betatex, jejíž bylo Alsico většinovým vlastníkem. Firma ukončila své samostatné působení s koncem roku 2008, od roku 2009 pak Viktória Jochmanová pracovala v rámci slovenské pobočky Altrevy, na starost měla obchod na Slovensku, v Polsku, na Ukrajině a v Rusku. Žije na Slovensku v Prešově.

ALTREVA V DATECH

- 1992 Začátek spolupráce výrobního družstva ODĚVA s belgickou rodinnou firmou ALSICO
- 1994 ALSICO a ODĚVA zakládají společný podnik pod názvem ALTREVA – firma má 90 zaměstnanců a vyrábí 120 000 ks pracovních oděvů ročně
- 1995 Získání prvního zákazníka z řad průmyslových prádelen
- 2005 Počátek vývoje vlastních kolekcí
- 2006 Založení sesterské společnosti ALTREVA-services, s. r. o.
- 2008 Založení pobočky na Slovensku
- 2011 Založení dceřiné společnosti ALTREVA UKRAJINA
- 2014 Počet zaměstnanců roste na 200, firma ročně dodává na 800 000 ks oděvů do 15 zemí Evropy
- 2015 Zastoupení v Polsku
- 2016 Za celý rok bylo vyrobeno více než 1 000 000 pracovních oděvů.

žit tyto záměry uvádět do reality. Výzvou je z mého pohledu už sama doba, všechno se velmi dynamicky mění a je potřeba umět reagovat, být flexibilní. Na druhou stranu, zákazník chce jistotu. Osobně se proto snažím o to, aby v rámci nestandardních podmínek, v nichž existujeme, byla Altreva místem stabilním. Pro zákazníky, pro zaměstnance i pro vlastníky společnosti.

Když srovnáte české a slovenské prostředí v čase pandemie, najdete nějaké zásadní rozdíly?

Do funkce jsem původně měla nastoupit již na jaře loňského roku, bohužel pandemie a totálně zavřené hranice byly překážkou. Od té doby v podstatě dennodenně sleduji aktuální situaci v obou zemích a hledám možnosti a podmínky k cestám mezi oběma zeměmi, protože na víkendy se pravidelně vracím domů na Slovensko. Mám pocit, že jsme hlavně po létě byli jako Slováci opatrnější, i opatření u nás byla celkově přísnější a zpravidla začínala platit i dříve než v Česku. U vás byla cítit možná větší potřeba projevovat se, dávat najevo nesouhlas. Ale je to jen můj soukromý názor a nechci určitě paušalizovat. ■

PETR KARBAN